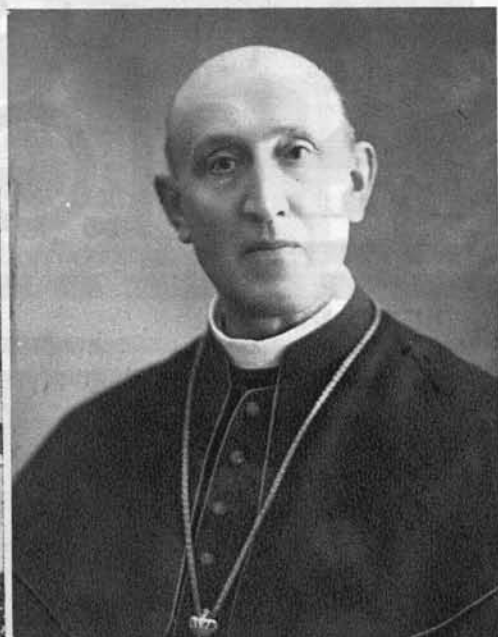

FR. KRAŠOVEC: SNEŽI

Naša kraljeva rodbina v Zagrebu

Kakor znano, se je mudila kraljeva rodbina od 25. jan. do 4. febr. v Zagrebu, ki je postal s tem začasno tudi dejanska prestolnica Jugoslavije. Kralj in kraljica sta obiskala razne hrvaške institucije in kraje, kjer sta bila predmet navdušenih manifestacij. Spodnja slika nam kaže zgodovinsko bansko palačo, kjer je dvor nastanjen, pred njo ljudske množice, ki manifestirajo za kraljevo rodbino.

Prelat dr. Jos. Lesar, dolgoletni ravnatelj Alojzijevišča in bogoslovja, eden najodličnejših slovenskih duhovnikov, ki je dne 29. p. m. nenadoma umrl, star 72 let.

Na desni: Tomaž Masaryk, preds. češkoslov. republike, drugi častni doktor naše univerze. Dne 31. p. m. se je vršila na naši univerzi pomembna svečanost, t. j. promocija Masaryka za častnega doktorja. Slavljenca je zastopal poslanik dr. Flider. Na naši sliki vidimo v sredini rektorja dr. Šerka (z rektorsko verižico), na levo od njega poslanika dr. Flidra, na desno bana dr. Marušiča in oba pronotarja prof. dr. Kidriča (1) in prof. dr. Kelemino (2). Slavnosti se je udeležilo mnogo najodličnejših gostov.

Spodaj: S proslave praznika sv. Save na belgrajski univerzi. Praznik sv. Save se slavi vsako leto posebno slovesno na naših univerzah, ki ob tej priliki razdeljujejo najboljšim slušateljem posebne nagrade iz tozadevne kraljeve ustanove. Na spodnji sliki vidimo odlične goste s te proslave (od leve na desno): zastopnika min. preds. M. Nikolića, nadškofa dr. Rodiča, kraljevega odposlanca gen. Savića, patriarha Varnavo in prosv. ministra Maksimovića.

Na desni: Josip Šircl, kapitan I. razr., ki je umrl v Ljubljani 23. jan. 1931 kot rekrutni oficir Dravske divizije in je bil širom Slovenije znan po svojem plemenitem značaju. Imel je zelo dramatično življenje in je igral v življenju naših slovenskih fantov znamenito vlogo, ki mu daje časten prostor v naši zgodovini. Bil je rojen 27. dec. 1884 iz ugledne družine v Mokronogu, postal 1904 častnik in odšel na gališko fronto 1914 kot adjutant pri 80. avstrijskem pešpolku. Bil je že istega leta v boju ranjen in od Rusov prepeljan v Rostov na Donu. Po mnogih odisejadah, kakor so jih doživeli vsi naši ujetniki v ogromnem carstvu, ga najdemo ob prevratu 1918 v Vladivostoku. Odtu se je podal k Jugoslovanom, ki so bili zbrani v polku v Tomsku v Sibiriji, kjer so opravljali garnizijsko službo, dočim je na Uralu divjala borba med sibirsko vlado Kolčaka in boljševiški armadami iz evropske Rusije. Ko je bila Kolčakova armada poražena in se je začel njen strašni umik od Urala do Tihega oceana, o katerem pravi udeleženec Edwin Dwyer v svoji knjigi »Zwischen Weiss und Rot« (1930) po pravici, da je v primeri z njim Napoleonov umik bil prava igrača, je Jugoslov. polk bil nastanjen v Nižnjem Udinsku, njega slovenski bataljon, kateremu je poveljeval kapitan Šircl pa eno postajo dalje v Tulunu. Tu se je začel 2. febr. 1920 ob mrazu nad 40 stopinj umik v ešalonu, ki so ga morali naši fantje spremljati peš v neprestani borbi z rdečo armado, ki je bila tik za petami, dokler se ni na postaji Zima 100 km pred Irkutskom sklenilo z boljševiki premirje, da so se naši z zadnjimi ešaloni čeških legij mogli nemoteno odpeljati do Vladivostoka, za kar so rabili 5 mesecev. Da se je umik izpeljal tako večje, je vse zasluga rajnega. Ko so prišli naši fanti v domovino je Šircl služil dalje v naši armadi, obče priljubljen po svoji dobroti in vestnosti pa veliki ljubezni do ljudstva, ki mu je, kjerkoli je služil, z vsemi silami pomagal. Bil je pravi oče slovenskih fantov. Bodi mu časten spomin!

Zimskega večera v polhorski kmetijski hiši.

Spodaj: Mala Metka z Jesenic brez mamice občuduje umotvor svojih prijateljev.

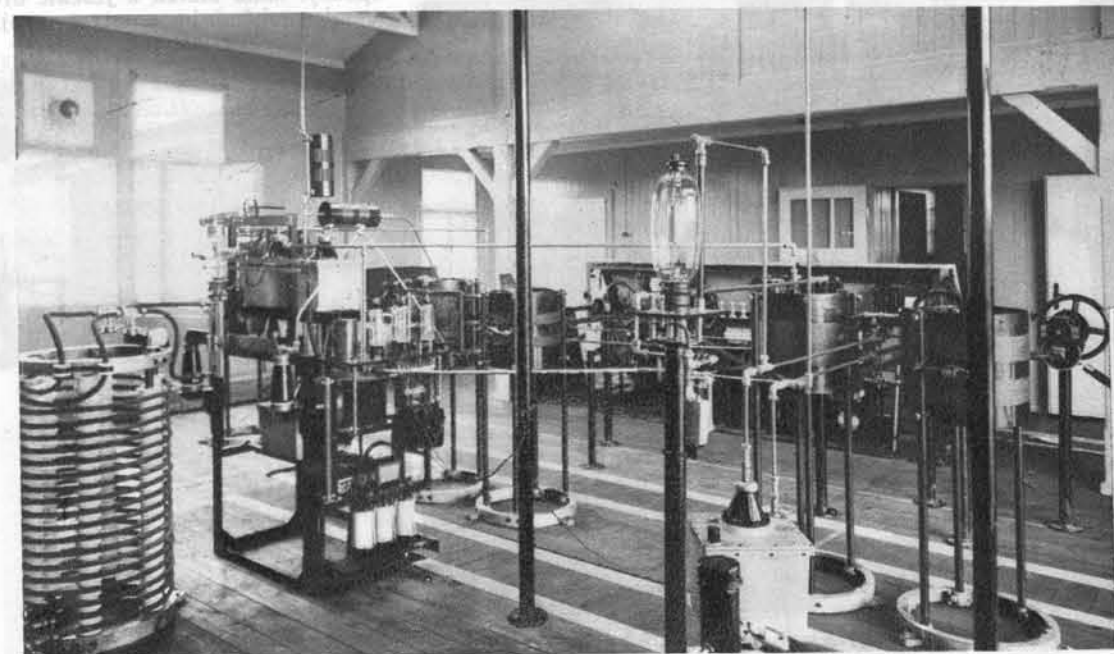
Fantje in dekleta iz Preške, včlanjeni v tamoš. Prosv. društvu, ki so za proslavo Finžgarjeve 60-letnice igrali njegovega »Divjega lovca«. Zgoraj na desni: Udeleženci ljublj. esperantskega tečaja s svojim učiteljem Jeleničem v sredini.

Spodaj: Prizor iz »Mlinarjevega Janeza«, ki ga je spretno dramaturgiral velikonedelj. kaplan V. Pivec.

Načelniki dosedanjih okraj. cestnih odborov v Sloveniji, ki jih je ban. oblast nedavno razrešila in postavila nove. V prvi vrsti sede od leve na desno: J. Lavtižar (Kr. gora), I. Colarič (Kostanjevica), Fr. Zebot (Maribor), rač. insp. J. Pirc, J. Erjavec (Višnja gora), insp. Skaberne, ing. Porenta, A. Mihelčič (Celje), H. Lebingler (Litija) in I. Vogrinc (Gornji grad); v drugi vrsti: A. Avsenek (Radovljica), J. Rajh (Ljutomer), Fr. Cretnik (taj. Kostanjevica), L. Kržič (Lož), I. Ronko (Cerknica), K. Lavrič (Zužemberk), M. Zihel (škofja Loka), I. Jerič (D. Lendava) in J. Langeršek (Marenberg); v tretji vrsti J. Ravnikar (Radeče), M. Deželak (Laško), J. Benko (M. Sobota), E. Bauman (Rogatec), J. Povše (Kočevje), V. Babnik (Lj. okolica), F. Novak (Kamnik), J. Stabej (pristav Maribor) in dr. Megušar (Brežice); v četrti vrsti: Fr. Grebenc (Ribnica), A. Cerar (Brdo), Fr. Maček (Logatec), J. Vrabec (Mokronog), A. Rop (Sv. Lenart), I. Kos (Sl. Bistrica), taj. T. Ovča (Slovenjgr.) in I. Turk (Smarje p. J.); v peti vrsti M. Cukala (Vransko), F. Gams (Kamnik), R. Femc (Tržič), A. Debevec (Krško), A. Marinček (taj. Krško), F. Hanželič (Ormož), A. Janžekovič (podnač. Ormož) in M. Vrančič (odb. Sv. Lenart); v šesti vrsti: F. Rus (Bled), Lj. Sagadin (taj. Ptuj), ing. Janežič, A. Mlinar (taj. Ormož), M. Vrečko (pdnč. Kozje), A. Trobej (taj. Šoštanj), J. Pust (odb. Trebnje), J. Kugovnik (Prevalje), I. Vršič (Ptuj), dr. Jesenko (Sevnica), Fr. Tršar (Vrhnika) in K. Zaplotnik (Kranj). (Foto J. Erjavec.)

Oddajna aparatura naše radio oddajne postaje v Domžalah, ki se je zadnje mesece jako izpopolnila.

Desno: ga. Skušek, rojena Japonka, predava v ljubljanskem radiu o japonski ženi.

Spodaj: Najnovejši radio aparat, v katerem so kombinirani radio aparat, gramofon, ojačevalec in elektrodin. zvočnik. Ta aparat, ki stane 12.000 Din, je pravi ideal za društveno dvorano.

Radio osvaja svet

Zimske popoldne.

Na malokaterem polju človeškega udejstvovanja imamo toliko novosti in sprememb kot jih imamo v radiju. Odkar smo zadnjič poročali radiju v našem listu, se je zgodil že marsikaj zanimivega na obe strani, to je pri oddajnih postajah ter pri sprejemnih aparatih. Pri oddajnih postajah opažamo težnjo p. čimvečjem povišanju oddajne energije. Tako je cela vrsta oddajnih postaj povečala svojo jakost in večkratno prvotno energijo. Ta pojav opažamo zlasti pri obmejnih postajah (Češka, Nemčija, Poljska, Francoska). Seveda napravi ista tudi postaja onstran meje, tako nastane na ta način prava medbojna radio-vojna, ali, če hočemo drug izraz, radio-oboroževanje. Za poslušalce je silna tekma oddajnih postaj prav prijetna. Postaj, ki jih prej ni mogel poslušati, sedaj naenkrat oglase močno zvočnika. Tako poslušamo zadnje čase že s prav malimi aparati zvočnik nove nemške velikani Mühlacker ter Heilsberg, francoski Straßburg, poljske Katowice, Lvo Bukarešto itd. Obetajo se še ojačanja vseh čeških in italijanskih postaj. To ojačevanje oddajnih postaj pa ima za poslušalca tudi neprijetne posledice: Postaje so se počele med seboj motiti, zato potrebujemo novih aparatov, ki so prilagodeni tem razmeram.

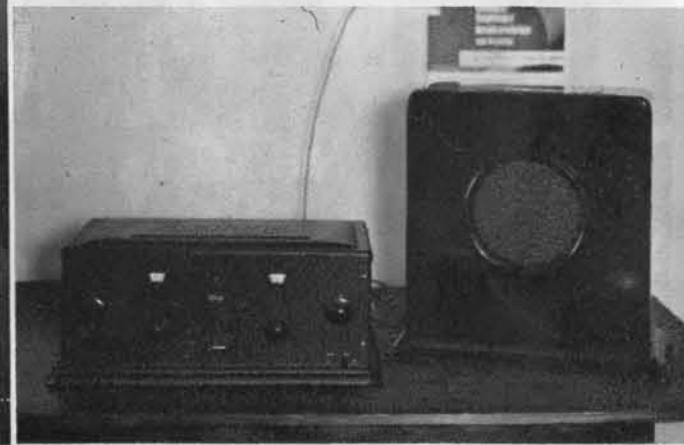
Pri tej tekmi tudi naša postaja ni smela zaostati, da je ne prevpijejo sosedji. Z izboljšanjem oddajne aparaturo v Domžalah je Radio Ljubljana dosegla, da je možno slišati našo postajo bolj čisto in močno ter na še večje razdalje, kot doslej. Vsporedno z oddajnimi postajami so se izpopolnjevali tudi sprejemni aparati. Predvsem vlada zanimanje za aparate, ki se priključijo popolnoma na električni tok. Zahteva se tudi sprejem kratkovalovnih postaj od 10-80 m, ki postajajo čimdalje bolj važne. Saj je že danes možno no kratkih valovih sprejemati redno Ameriko, Indijo itd. Zlasti vlada zanimanje za kratke valove zadnji čas, ko je bila taka postaja otvorena tudi v Vatikanu. Predstavniki takih aparatov je zlasti univerzalni aparat »Radione«, ki ga kaže naša slika. Druga smer v radioaparatih gre za tem, da se združi radio in gramofon v eno napravo. Seveda zopet vse le na tok. Tudi v zvočnikih imamo novosti. Za večje aparate se rabijo zadnje čase takoimenovani elektrodinamični zvočniki, ki se odlikujejo po posebno čistem in jasnem glasu, ki se skoro ne loči od pravega govora ali od glasbe. — Da morajo biti aparati zmeraj bolj selektivni, smo že omenili. V tem pogledu prihajajo zopet na površje aparati z okvirnimi antenami, ki so najbolj selektivni.

Pogled v radijsko veletovarno Telefunken v Berlinu.

Na levi: dr. Ant. Dolinar, glasbeni ravnatelj ljublj. radia.

Spodaj: Najmodernejši sodobni radijski aparat: štiri-elektronski Radione na tok z elektrodinamičnim zvočnikom, ki sprejema ves svet. Glavno zalogo teh aparatov ima prodajni oddelek naše radijske postaje na Miklošičevi cesti 5, ki ima vedno v zalogi tudi vse ostale vrste aparatov.

Navdušeni amater I. Fabjan pri svojem aparatu. Radio ima uveden v svojo kavarno in vinsko klet na Vodnikovem trgu v Ljubljani.

Zgoraj na desni: Priljubljeni zbor ljubljanskih licejk, ki večkrat poje v radiu.

Na desni: Najmodernejši aparat Telefunken, za priključek na električni tok.

Najprimernejši družinski aparat s priključkom na tok, ki stane z zvočnikom vred 3500 Din. Ta aparat radi praktičnosti posebno priporočamo.

Zgoraj na levi: I. Petrič, dirigent našega priljubljenega radio orkestra »na delu«.

Na levi: Nedeljskega popoldneva na odru Prosv. društva v N. Oslici.

Žena na vzhodu.

Ženo je osvobodilo šele krščanstvo. To resnico nam še danes dokazuje že samo površen pogled na usodo žene pri vseh nekrščanskih narodih in tudi pri tistih, ki so sicer po veri že krščanski, a pri katerih se vendarle še močno poznajo nekrščanski vplivi ali tradicije. Čim bolj proti vzhodu gremo že v sami južni Evropi, tem manj svobode uživa žena in tem bolj je ona obremenjena z najtežjimi deli, dočim mož poseda po »kafanah«, lenari, junači itd. To usodo nekrščanske žene nam dokazuje večkrat že njena obleka, kajti v mohamedanskih pokrajinah hodi večinoma še popolnoma zakrita. Državljanjskih pravic nima seveda nikjer nobenih in mož je navadno njen absolutni gospodar. Dokler je samska mora brezpogojno slediti očetovi volji, ko jo pa ta odda zakonskemu možu, je pa njegova sužnja. Le v Kemalovi Turčiji je dobila žena v zadnjih letih obsežne svoboščine, celo volivno pravico in upati je, da utegnejo Kemalove reforme sčasoma ugodno vplivati tudi na usodo žene vsaj po drugih muslim. državah.

Perzijsko kmetiško dekle, katero se je bilo fotografu posrečilo pregovoriti, da je odgrnila kopreno.

Zgoraj na levi: Perzijska žena na cesti, najstrožje zastrta.

Na levi: Perzijec na potovanju, svoje žene vodi seboj zaprte v koših, bogataši začinjajo uvajati zanje posebne zaprte automobile.

Meščanka iz Isfahana jezdi na izprehod. Na levi: Muslimanska služkinja doma, kjer je varna pred presenečenji.

Na desni: Muslimanka na cesti, ogrnjena v črno »pečo«, le pri očeh ima ozko špranjo.

Zgoraj na desni: Krščanske Armenke, ki si zakrivajo le spodnji del obraza.

Nova francoska vlada, ki jo je sestavil iz desničarskih strank senator Lavar (X). Najvažnejša osebnost novega kabineta je bivši min. preds. Tardieu (XX), na levi sedi vojni minister Maginot.

Ameriški general S. Butler, poveljnik ameriških pomorskih čet, ki je nedavno v nekem javnem govoru nazval Mussolinija »steklega psa« in tudi sicer izredno ostro napadel fašizem. Italijanski poslanik je seveda takoj interveniral in zahteval opravičjenja.

Na levi: Nemški drž. kancler Brüning govori. V zadnjih tednih je nemški drž. kancler Brüning, voditelj katoliškega centra, ponovno javno in zelo ostro nastopil proti levičarski in desničarski reakciji v Nemčiji, kar je vzbudilo v inozemstvu veliko pozornost in le utrdilo inozemsko zaupanje v sedanjo nemško vlado. Naša slika nam kaže Brüninga, ob priliki njegovega govora pred kršč. strokov. organizacijami v Kölnu.

Vsakdanja slika iz Nemčije: brezposelni čakajo na izplačilo podpore, po zadnjih vesteh znaša število brezposelnih v Nemčiji že 5 milijonov, a še neprestano narašča.

Na levi: Otvoritev nove vatikanske električne centrale, ki se je izvršila pred kratkim. V sredini sedi sv. oče, na desno od njega govori guverner Serafini otvoritveni govor, na desni pa sedi drž. tajnik kardinal Pacelli.

Pisatelj Iv. Cankar.

Madona.

Na levi: Zvonar.

Madona.

Na desni: Mati z detetom.

Slepi godec.

Iz ateljeja akad. kiparja Petra Lobode.

Loboda, rojen 1894 v Domžalah, je kot mlad rezbaril v Ljubljani, končal kiparsko obrtno šolo in po vojni — bil je 4 leta na fronti — nadaljeval študij na zagrebški umetniški akademiji. Zaključil je v Meštrovičevi specijalki, kjer je nenadno doživel dokaj laskavo priznanje: Ivan Meštrovič ga je povabil v svoj atelje. Tam je Loboda leto dni modeliral na ogromnih »Indijancih« za Chicago in izdeloval razne Meštrovičeve kompozicije v material. Lansko spomlad se je udeležil jugosl. razstave v Londonu. Angleška kritika ga je uvrstila med najboljše jugosl. kiparje (Meštrovič, Rosandić, Kršinić, P. Loboda in Augustinčić). O njegovi materi, ki jo je odkupila bivša lj. obl. skupščina je zapisal kritik v »The Times«: »Mati in dete od Lobode je v liniji zelo lepa in nas spominja starih Florentincev. Zda se je P. L. naselil na Bledu. V današnji umetniški nadprodukciji in družabni borbi smo veseli močnih ljudi kot je P. Loboda, še bolj smo veseli njegovih del. Kiparsko znanje, svoboda doživetja in mirna monumentalnost v njegovih plastikah odkrivajo resnost in globino, ki smo je doslej pri slovenskem kiparstvu hudo pogrešali. Lobodi želimo nadaljnjih uspehov!

Sportni vestnik

Pred kratkim je na veliko veselje smučarjev zapadel precej visok nov sneg, zato se zimski sport nadaljuje z vso vnemo. Spodaj in na desni objavljamo zopet dve sliki iz zibelke srednjeevropskega smučarstva, z Blok. Krsta in pogrebci so na smučeh. Spodnja slika nam pa kaže prizor pred novovaško cerkvijo v nedeljo dopoldne.

Na desni: Skok banovinskega prvaka Šramla Bogomila v Mojstrani pri smuških tekmah dne 1. tm

Skok s Hanssenove skakalnice v Bohinju, v ozadju Triglavsko pogorje.